

[Erlendsson]

tilpasses – det vil sige, den skal skæres ned – og det vil regeringen hjælpe med til.

Under åbningsdebatten harcelerede fiskeriministeren, som han tidligere har gjort det, over min opfordring til, at Danmark ufortøvet skulle indklage Storbritannien for EF-Domstolen for dets grove tilsidesættelser af Romtraktaten, der i særlig grad rammer dansk fiskeri. Fiskeriministeren har gentagne gange forklaret, at den bedste og hurtigste vej var at bruge Romtraktatens artikel 169, og har derfor opfordret Kommissionen til at føre Danmarks sag for EF-Domstolen. Hvis man brugte artikel 170, som giver det forulempede land mulighed for selv at føre sin sag for EF-Domstolen, kan der højst gå 3 måneder, inden sagen kommer for Domstolen. Det fremgår utvetydigt af Romtraktaten.

Som vi har set, er der stadig intet sket, og hvem kan også forvente, at noget vil ske? Storbritannien er jo selv medlem af Kommissionen, og er det ikke sådan – det vil jeg spørge fiskeriministeren om – at der rent praktisk skal være enighed i Kommissionen for at beslutte, at et land skal indklages for EF-Domstolen? Nu indtager jo det britiske medlem en ret fremtrædende stilling i Kommissionen, og deraf følger vel, at der intet sker, hvis det er Kommissionen, der skal føre sagen.

Samtidig fortæller fiskeriministeren, nu sidst på et møde i Esbjerg, hvis man skal tro referatet i Aktuelt, at nu skal sagen mod Storbritannien straks, ufortøvet – eller hvordan det nu står, noget i den retning – indklages for EF-Domstolen. I første øjeblik kunne man tro, at regeringen havde skiftet holdning og nu ville anvende artikel 170, men jeg tror ikke meget på en sådan handlekraft fra regeringens side. Måske fiskeriministeren vil forklare her i folketings salen, hvordan det reelt forholder sig.

Tager vi de to lovforslag hver for sig, så ligner de jo til forveksling, hvad vi tidligere har været ude for. Som følge af at Danmarks økonomiske situation er så elendig, som den er, vil danske banker ikke udlåne til et erhverv, hvis fremtidsudsigter samtidig er så usikre som fiskerierhvervets. Derfor forslag nr. L 101 om lov om statsgaranti for driftslån til virksomheder inden for konsumfiskeindustrien. Bankerne vil være sikre på at få deres penge igen. De vil have kaution, og det får de så, og de får det på en bedre måde nu

end som tabskaution, som jo er noget besværligt at have med at gøre rent processuelt. Når man går ind på den måde, som foreslås her i lovforslaget, er bankerne straks sikre på at få deres penge, og det kan man ikke for-tænke dem i at de gerne vil have; men der fældes samtidig af regeringen selv ved fremsættelsen af dette lovforslag en hård dom over den elendige økonomiske situation, som landet er bragt i.

Hvis disse erhverv har en mulighed for at hjælpe på vores skæve handelsbalance, og hvis der havde været normale økonomiske forhold i landet, ville intet pengeinstitut betænke sig på at støtte en sådan god investering, men dertil er vi altså kommet, at staten nu skal træde ind med skatteydernes penge for at sikre, at lån kan gives på normal måde – eller her på meget unormal måde – til ellers sunde erhvervsvirksomheder.

Det andet lovforslag, forslag til lov om en midlertidig oplægningsordning for danske fiskerifartøjer, er en tro kopi af det, vi så i efteråret, hvor man vil give præmie til de fiskere, der vil lade være med at fiske. Nu har man strammet betingelserne lidt, og det kan man jo også godt gøre her i vinterperioden. Nu har man lavet det til 90 dage i stedet for 60 dage. Så får fiskerne lidt penge igen, så de kan holde de værste kreditorer fra døren, mens regeringen stadig sidder med hænderne i skødet og afventer, at Kommissionen skal føre Danmarks sag.

Den måde at regere på er fremskridtspartiet imod. Regeringen skal vise sin kraft udadtil i forhandling med vore partnere, også inden for EF. Den skal ikke komme rendende her til folketinget og forlange, at vi skal være med til at sikre dens alibi, sikre dens vælger-tilslutning med skatteyderbetalte penge.

Fremskridtspartiet går som ved alle andre erhvervsstøtteordninger af selektiv karakter imod disse to lovforslag.

Henrik Toft (V):

Da venstres ordfører, hr. Kristen Østergaard, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Betydningen af konsumfiskeindustrien for dansk produktion og eksport er udmærket beskrevet i bemærkningerne til lovforslag nr. L 101 – en betydning, som deltagerne i folketingsudvalgets rundtur til de nordjyske fiske-